

Grinde find til deres Handelsstad og der søge at faae det Dokument, de ønske paa Filialet, og det tilføldigvis ikke er der, saa kunne de komme en anden Gang. Men noget Andet er personligt f. Ex. at rejse til Esrom for at søge et Dokument der i Filialet uden Bished for at faae det, og det saa viser sig, at det har været til ingen Nytte. De andre Stæder komme de om ikke daglig, saa dog tidt til Kjøbstaden; det ærede Medlem (L. Larsen) vilde vist være kommen 10 Gange til Hillerød mod een Gang til Esrom, ikke sandt? selv om han var Rigsdagsmand. Det vil være Tilfældet med de fleste af Distrikets Beboere, og de ville kunne søge til disse Amtstuer og ville kunne faae det Svar paa det ene Sted, at det, de søge, er ikke der, og paa det andet Sted, at det imidlertid er sendt bort. Naar det hedder: Skovkassereren kan modtage Bevillinger, Dokumentstempling, Arveafgifter af myndige Arvinger, for Matrikulsfort og efter specielle Ordre, naar det paagældende Dokument, Bevilling, Ordre, m. v. er tilfjættet ham, og man saa kommer og vil betale, kan Svaret lyde: ja, det ligger endnu i Frederiksborg Amtstue, jeg kan ikke levere det ud, og saa er den Rejse forgyæves, og saaledes er der en Mangfoldighed af Vanskeligheder, der kan opstaa. Derfor siger jeg, at Beboernes ere mere tjente med, at vi fulgte Landsthingets end Folkethingets Forslag. Hvad nu angaar Beboernes Interesse i Skovkassererforretningerne, har jeg ingen Interesse af at komme nærmere ind derpaa; men jeg fastholder, at det for de allerfleste Beboere vil være til en væsentlig Fordel at faae flere Skovkasserere f. Ex. i Esrom, Fredensborg og Helsingør, 3 Skovkasserere for 2 Distrikter; Befolkningen vilde være langt heldigere stillede ved at have med dem at gjøre, end ved at have med en Mand at gjøre, som bor affides fra Jernbanen og den almindelige Færsel Syd paa. Det er min Opfattelse, og den vil blive delt af Mange. Men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, det er jeg ikke nødt til, thi de Herrer have grundig forladt Folkethingets tidligere Standpunkt, derom tale vi ikke. Det Faktiske, her kan være Tale om, er, om dette halve Standpunkt, dette saakaldte Mæglingstandpunkt, i nogen Maade kan siges for os fra vort Standpunkt betragtet at have en Indrømmelseskarakter, saaledes at det fremtræder for os som bedre, end hvad Landsthinget og Regjeringen tidligere have foreslaaet, eller, end hvad vi kunde naae ved at arbejde paa dette Grundlag, og da paastaar jeg bestemt Nei. Villige vi, at Finantsministeren beholder Embedet som selvstændigt, naar man holder sig indenfor samme pefuniære Grænse som her, saa siger jeg, at dermed ere alle Interesser bedre tjente end med den forkludrede Ordning, her er foreslaaet. Jeg kan gaa ind paa et Mæglingforslag, paa et Overtenskomstsforslag, naar det viser sig, at der i nogen Henseende er vundet Noget derved, men

naar Overtenskomstsforslaget kun har den Egenstaaende til slaa Noget i Stykker fra andre Forslag og beholde det Slette deraf, saa at det ved sit „Midt imellem“ kun har Karakteren af en Forkludring, saa kan man dog ikke forlange, at jeg skal anbefale et saadant Mæglingforslag. Men det er som sagt naturligt, at Amtstueerne stiftede, det ligger i Situationen, at disse Reformforslag, vi faae herind, maa have en anden Karakter end tidligere, vi maa naturligvis forlade Folkethingets Standpunkt og gaa over til Mæglingstandpunkterne; det vil sige, hvis Mæglingforslagene ere bedre, saa forsøge vi at tage dem, men ere vore Modstanderes Forslag i Virkeligheden bedre, saa siger jeg, at af to onde Ting tager jeg heller Ministerens Forslag indenfor den samme pefuniære Ramme, som her er foreslaaet, og Bevarelsen af Kronborg Amtstue, end jeg tager det, her foreligger.

L. Larsen: Det ærede Medlem, som sidst talte, var saa venlig at sige, at, hvis han havde været Forfatter af dette Lovforslag, saa skulde det være blevet meget bedre. Ja, det tvivler jeg ikke om, det kan godt være. Jeg har nu ikke saa store Tanker om mig selv, men det kan godt være, at, hvis jeg havde skrevet Lovforslaget, det saa ogsaa havde forekommet mig bedre i mine egne Tanker. Men Spørgsmaalet er for Dieblisset ikke, hvad der i og for sig er det Bedste, men der er kun Tale om, hvad der kan føres igjennem. Det Forslag, som det ærede Medlem vilde have foreskrevet, og som maaske vilde have været meget bedre end dette, tror jeg ikke vilde kunne føres igjennem. Vi have nu hørt det ærede Medlem udvise det Grundlag, hvorpaa dette Forslag skulde hvile; men trods de Fortrinligheder, han fremhævede i det, tror jeg ikke, det kan føres igjennem. Nu siger det ærede Medlem, at der ikke var Strid om Kronborg Amtstue, det er en feil Opfattelse af den ærede Ordfører, at der skulde have været Strid om Kronborg Amtstue. Ganske vist, dersom vort Forslag om Kronborg Amtstue, der tidligere har været til Forhandling her, var kommet ud som Lov, vilde Striden om Kronborg Amtstue ikke være kommen frem i Fjor, det er givet; men det skete ikke, og altsaa er det Kronborg Amtstue, der i en vis Henseende har været Marsag til Striden. Naar vi vedtage denne Lov, enten den nu faar praktisk Betydning eller ikke, er det givet, at Kronborg Amtstue ikke kan blive noget Spørgsmaal paa Finantsloven til næste Aar, thi saa er Spørgsmaalet ude af Verden, og det er efter min Mening tilstrækkelig Grund til at tage det Næstbedste, selv om jeg maaske kunde have været med til det ærede Medlems Forslag om de 3 Skovkasserere. Men det er nu, som jeg til- lød mig at bemærke før, et stort Spørgsmaal, om det i og for sig vilde være heldigt med de mange Skovkasserere. Der kan siges Meget for og imod